

den har en sådan betydning, at der bør tages hensyn hertil i udligningsordningerne.

Regeringen bør forhandle om de nødvendige ændringer med de kommunale organisationer. Resultatet skal forelægges Folketinget, der så kan foretage de nødvendige lovændringer.

Ad 5

I dag er der heldigvis kun få arbejdsløse småbørns-pædagoger. Samtidig er kapaciteten ved pædagoguddannelsen så begrænset, at det må forudses, at der vil opstå mangel på pædagoger, når børnepasningen udbygges i den skitserede takt. Derfor bør kapaciteten udbygges, naturligvis inden for rammerne af det gældende forlig om det samlede pladsantal ved de videregående uddannelser.

Det vil dog ikke løse problemet med at sikre tilstrækkeligt med kvalificeret personale de første år. Derfor skal der også ske en forøgelse af efteruddannelsesaktiviteten på vilkår, der er økonomisk attraktive for den enkelte og for kommunerne.

Ad 6

En børnepasningsgaranti vil være et stort fremskridt, men for nogle vil det stadig være en urimelig økonomisk belastning at få passet børn. Derfor går SF ind for gratis daginstitutioner. SF prioriterer dog pasningsgarantien højere, og det er derfor den, der stilles forslag om.

Men især for enlige forældre med en beskeden indkomst er den økonomiske belastning et akut problem. De nye regler for fripladsgrænser kan ikke siges at give en generel forbedring (nettoudgiften er beregnet til 8 mio. kr.). De vil betyde, at nogle lavindkomstfamilier vil komme til at betale betydelig mere for institutionspladser. Dette er en ekstra grund til at forhøje fripladsgrænserne.

Konkret ønsker forslagsstillerne nu en forhøjelse af fripladsgrænserne på 20.000 kr. Det vil betyde, at (næsten) alle fripladsmodtagere vil få en lettelse svarende til ca. 20 pct. af den ordinære forældrebetaling. Udgiften hertil er skønsmæssigt ansat til 200 mio. kr.